

skyde indtil den ordinære Rigsdagssamling i Efteraaret 1934.

Spørgsmaalet om Arbejdstidens Nedsættelse som et virksomt Middel til Arbejdsløshedens Bekæmpelse har derefter været Genstand for en nærmere Drøftelse mellem de nordiske Socialministre paa den socialpolitiske Konference i Begyndelsen af Oktober 1934 i Oslo, hvor man vedtog en Udtalelse om, at en Arbejdstidsnedsættelse maa antages at ville vise sig som et tjenligt Middel til at modvirke Arbejdsløsheden under Forudsætning af, at den gennemføres inden for Omraader af Erhvervslivet, hvor den maa antages at ville føre til en væsentlig Forøgelse af Antallet af Arbejdere, og at den ikke af tekniske eller økonomiske Grunde medfører en Fordyrelse af Produktionen, som har en Forringelse af Produktionsmulighederne inden for Omraadet til Følge. Da Konferencen mente, at Varetagelsen af de nævnte Hensyn forudsætter en Undersøgelse af Forholdene inden for de enkelte Erhvervsomraader, henstillede Konferencen til de nordiske Landes Regeringer snarest muligt hver for sig i fornødent Omfang at sætte saadanne Undersøgelser i Gang, samt at disse Undersøgelser blev foretaget i nøje Forbindelse Landene imellem.

I Overensstemmelse med denne Hen-

stilling har Regeringen derefter anmodet et snævert Udvalg om at foretage visse Undersøgelser vedrørende Problemet.

I den vedtagne Udtalelse har den socialpolitiske Konference yderligere peget paa det ønskelige i, at Arbejder, som bliver iværksat af det offentlige eller med Støtte af det offentlige til Beskæftigelse af arbejdsløse, og som betales med ordinær Arbejds løn, bliver udført paa nedsat Arbejdstid.

Selv om Regeringen over for den fortsatte og atter stigende Arbejdsløshed maatte anse det for ønskeligt, at en Arbejdstidsnedsættelse blev gennemført paa videre Basis end det af Regeringen tidligere forelagte Lovforslag om en 40-Timers Arbejdsuge, har man anset det for rigtigt, indtil Resultatet af den ovennævnte Undersøgelse foreligger, at blive staaende ved det tidligere Forslag.

I Overensstemmelse hermed forelægges nærværende Lovforslag i samme Affattelse som det i Samlingen 1933—34 forelagte, ikke færdigbehandlede, Forslag, idet man under Hensyn til de ovennævnte Undersøgelser og Overvejelser angaaende en videregaaende Arbejdstidsnedsættelse ikke har ment, at Lovens Gyldighedsperiode bør forlænges ud over den tidligere foreslaaede Dato den 1. April 1936.